

ת"פ 13947/08/13 - מדינת ישראל נגד דיב אבו כף

בית משפט השלום בראשון לציון

09 ספטמבר 2015

ת"פ 13947-08-13 מדינת ישראל נ' אבו

כף(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם דיב אבו כף

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמרית אבני

הנאשם וב"כ עו"ד נאטור

גזר דין

הרקע.

כנגד הנאשם הוגש ביום 8.8.13 כתב אישום בגין עבירות של גניבת חלק מרכב, סחיטה באיומים ואיומים.

בשלב מאוחר יותר של ההליכים, בדיון שהתקיים ביום 25.3.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום, "יצרף" תיק נוסף - ת.פ 1386-02-12, יורשע בעבירות המיוחסות לו בשני כתבי האישום הללו, ובטרם טיעונים לעונש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעניין העונש ולממונה על עבודות השירות בשב"ס לקבלת חוות דעת ממונה (להלן: "הממונה"). הצדדים הצהירו כי אין להם הסדר עונשי.

ואכן, בהתאם להסדר, הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום, הופנה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס וביום 24.6.15 טענו הצדדים לעונש, כל צד על פי טעמיו.

כאן המקום לפרט במה הודה הנאשם:

ת.פ. 13947-08-13:

הנאשם הודה כי בתאריך 8.7.13, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, גנב הנאשם ממחפר זחל הידראולי בצבע לבן שמספרו 0040060 (להלן: "הטרקטור"), מחניון ליד פארק מים שפיים, את מחשב הטרקטור אשר שוויו כ-

עמוד 1

50,000 ₪. הנאשם השאיר על גבי הטרקטור פתק עליו רשום "אם אתה רוצה אותו - 052-4214295". בתאריך 9.7.10 בשעה 12:30 או בסמוך לכך, התקשר עופר סלמה (להלן: "עופר"), שותפו של לירון וילנר, אשר הינו הבעלים של הטרקטור, למספר הטלפון אולם לא נענה. בשעה 12:37 חזר הנאשם לעופר ודרש ממנו תשלום בסך 15,000 ₪ תמורת החזרת המחשב. בהמשך, ביום 14.7.13 התקשר עופר לנאשם ואמר לו כי מדובר בסכום גבוה מדי. הנאשם השיב "המחיר האחרון שתיים עשרה אלף". עופר השיב לנאשם כי הוא חולה וכי קשה לו לנסוע רחוק. בתגובה איים הנאשם על עופר באומרו "אם אני אמכור את זה לשטחים תיקח מהשטחים", בכוונה להקניטו, ולהאיץ בו לשלם את הכופר. בסיומה של השיחה קבעו הנאשם ועופר כי המחשב של הטרקטור יושב תמורת תשלום סך של 12,000 ₪. יומיים לאחר מכן, ביום 16.7.13, התקשר הנאשם לעופר ואיים עליו בפגיעה ברכושו שלא כדין בכך שאמר לו "תקשיב, אנחנו יודעים איפה הכלים שלך, אם יהיה תנועה לא בסדר, משטרה או משהו, אתה והכלים שלך בבעיה" וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו. בהמשך אמר הנאשם לעופר "אתה צריך את הכלי שלך יעבוד, תקבל את שלך", וזאת בכוונה להניעו לתת לו את הכופר כדי שיוכל להשתמש בטרקטור. בהמשך החל עופר לנסוע לכיוון אליו הורה לו הנאשם לנסוע, והנאשם עקב אחריו ברכב מסוג סקודה אוקטוביה מ.ר. 6547273 לאורך הדרך. במהלך הנסיעה, הנאשם ועופר שוחחו בטלפון מספר פעמים לגבי מיקום החזרת מחשב הרכב תמורת תשלום הכופר. בהמשך החל הנאשם לחשוד ממעקב משטרתית והתקשר לעופר ואמר לו: "הטריק שאתם עושים אלי זה לא בסדר... פעם אחרת אז אני אתן לך ללמוד לקח בחיים שלך". ובהמשך אמר הנאשם לעופר: "אתה לא תעבוד יותר, או אני אשלח אותם אחר כך כל הזמן ורק בגלל הטריק שאתה עושה".

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בגניבת חלק מרכב, עבירה לפי סעיף 413ד(ב) לחוק העונשין ודרישת נכס באיומים, עבירה לפי סעיף 404 לחוק העונשין.

ת.פ. 1386-02-12:

הנאשם הודה כי בתאריך 22.7.11 בסמוך לשעה 14:30 מחוץ לתחום ביתו, במעבר גבול גשר "שיח חוסיין" נמצא הנאשם מחזיק בתוך חגורת מכנסיו בסכין בעלת להב קבוע באורך של כ- 7 ס"מ ואשר לא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בהחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש.

בעקבות הסדר הטיעון הופנה הנאשם לממונה ובעקבות כך התקבלה חוות דעת חיובית של הממונה.

בעתירת התביעה לעונש ביקש התובע להחמיר עם הנאשם. עיקר טיעונו נסב אודות חומרת העבירה של גניבת המחשב ודרישת החזרתו תמורת כסף. לפי שיטת התביעה מדובר בפגיעה חמורה בבעלי המחפר, אשר נאלצו להפסיק עבודתם בעקבות המעשה, ולהפסיד כספים רבים עקב כך, שהרי בלא המחשב אין המחפר מסוגל לעבוד. כמו כן, עמד התובע

על החומרה שיש בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה. סופו של דבר שעתר התובע להשית על הנאשם עונש מאסר של 17 חודשים. מתחם הענישה בגין העבירות בהן הודה והורשע הנאשם על פי תפיסת התביעה הוא בין 10 חודשים לבין 20 חודשי מאסר.

בא כוח הנאשם עשה כל שביכולתו לעתור להקלה בדין. עיקר טיעוניו נסב סביב נסיבותיו האישיות, שמדובר באדם עובד, המטופל בילדים, מנהל, לדבריו אורח חיים נורמטיבי, הרשעתו שבגינה נדון לעונש מאסר ממושך של 5 שנים הייתה לפני שנים רבות בשנת 1998. כמו כן, יש הפקדה כספית בסך של 15,000 ש"ח כפיצוי אשר מצביע על חרטה אמיתית בגין המעשה. בא כוח הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה.

באיזון שבין חומרת העבירות בהן הודה והורשע הנאשם, לבין טיעוני הצדדים לעונש מצאתי לדחות עתירת בא כוח הנאשם לעונש.

כיום, בעידן הטכנולוגי בו אנו מצויים, די בכך שאדם, מיומן הידע ומכיר טכנולוגיית רכב, לרבות כלי עבודה כבדים, רוצה לומר ציוד מכני כבד, אין צורך לגנוב הכלי גופו, כדי להפיק רווח כלכלי מכך, אלא די בגניבת רכיב חשוב אחד בלבד והוא המחשב. ללא מחשב הרכב ובמקרה זה כלי העבודה הכבד, כמחפר ההידראולי, כדי להשביתו, וכדי לגרום לבעליו לשלם ממון רב תמורתו.

אין צורך במיומנות מיוחדת, די בניסיון חיים. כלי רכב כבד, כמחפר, מפיק רווח לבעליו עת מופעל הוא. כל פרק זמן שאין הוא מופעל אלא מושבת גורם לבעליו הפסד כספי כבד. הסיבה לכך פשוטה בתכלית, ושוב בלי צורך במיומנות מקצועית מיוחדת. כלי עבודה אלה הם יקרים ביותר מבחינת ערכם וממילא מבחינת רכישתם. כל רגע של עבודה הוא רגע של רווחה ורווח לבעלי הכלי. כל רגע של השבתה הוא רגע של הפסד. יתירה מזו, בעלי כלים כאלה, מחויבים בביצוע עבודה מסוימת תוך זמן מסוים. לפיכך ככל שהכלי מושבת העבודה אינה מתבצעת ומשום כך צפוי בעל הכלי להפסד רב. יש ולעיתים בעקבות השבתת כלי מכני כבד, נאלץ בעלי הכלי המושבת, להעסיק כלי אחר של אדם אחר, מה שגורם לו להפסד כספי. הדברים ברורים וידועים. הם ידועים גם לאחרים ולנאשם בתוכם. לפיכך מצא לו הנאשם דרך קלה ובזויה להפיק רווח מאדם שהשקיע כספו ומרצו לעבודה ולפרנסה. הדרך הפשוטה שמצא הנאשם ושכמותו היא להוציא את מחשב כלי המכני הכבד, המחפר ההידראולי, לגנוב אותו, ולסחוט את בעליו בכך שידרוש דמי לא יחרץ תמורת השבתו, בידעו כי כל רגע שהכלי אינו עובד מפסיד בעליו ממון רב. איני מתעלם מכך שהנאשם לא הורשע בעבירת סחיטה. יחד עם זאת, אני סבור, כי בבוא בית המשפט לגזור דינו של אדם עליו לבחון מהות המעשה ולא דווקא ההגדרה הפורמלית החוקית של המעשה.

מעשיו של הנאשם בזויים. במיוחד ראויים להם לגינוי*- על ידי כל בני החברה העמלים לפרנסתם. אדם רוכש לעצמו כלי עבודה, יהא זה טרקטור, או מקדחה או אף מברגה. כלי עבודה המשמש אותו לפרנסה, לקיום ראוי שלו ושל משפחתו. לקיום בדרך של עבודה. וכי יש ערך חשוב יותר לאדם ולחברה מפרנסה וקיום בכבוד? אין! אדם המפרנס עצמו

ומשפחתו בכבוד על פי החוק הוא אדם שיש להגן עליו. יש להגן עליו מפני אלה המתנכלים לו בדרך נלוזה, חסרת כל כבוד שיש בה אך ורק הרצון לנצל רצונו של אותו אדם לעבוד. על כך יש להעניש בחומרה. יש להעביר מסר ברור כי פגיעה בערך החשוב של האדם, אם לא הערך החשוב ביותר, הקיומי ביותר - ערך העבודה, תגרור מענה עונשי חמור.

עיון בהרשעותיו הקודמות של הנאשם אכן יגלה כי בשנת 1998 נדון לעונש מאסר למשך חמש שנים ושלושה חודשים בגין עבירות רבות של גניבות רכב. עונש שהושט על הנאשם בבית משפט המחוזי לאחר הקלה מסוימת. היה מקום לצפות מאדם זה, כי ימנע מביצוע עבירות פליליות לאחר עונש זה. אלא שתקווה זו נכזבה. הנאשם לא למד לקח. הנאשם מצא כי במקרה זה ראוי לחזור ולפגוע באחר בדרך של ביצוע עבירות פליליות.

התביעה הציגה מתחם עונש שצוין לעיל, אין זאת שרק משום הוראת תיקון 113 לחוק העונשין, נאלצת התביעה במקומותינו, ורואה עצמה מחויבת לכך, להציג מתחמי ענישה. ברור הוא שבמתחמי ענישה כפי המתווה של תיקון 113 הנ"ל מחייב מחקרים מעמקים ורחבי היקף של גזרי דין, תוך ניתוחם והשוואתם למקרה הנדון. ברור הוא כי מדובר בדרישה טכנית שאינה עולה בקנה אחד עם המציאות בת זמננו. אלא שמצוות המחוקק חזקה עלינו. לדעתי, ובלי לערוך מחקרי ענישה מקיפים כאמור, תוך ציון טבלאות ענישה במקרים אחרים והתאמתם למקרה הנוכחי, אלא שעל פי הניסיון המצטבר בענישה הפלילית, נראה לי כי מתחם העונש במקרה שלפני וכוונתי לגניבת מחשב הרכב, ודרישת תשלום עבורו באיומים, הוא בין חודשים מספר של מאסר שיש וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. כפי שיובא להלן למרות שאני מוצא חומרה רבה במעשי הנאשם, איני גוזר עליו העונש ברף העליון של המתחם, בין היתר משום שהנאשם הודה וחסך מזמנו היקר של בית המשפט, כמו גם שיש ובהודייתו, מצויה חרטה בגין מעשיו. מעבר לכך, התחשבתי בנסיבות האישיות שפורטו על ידי בא כוחו של הנאשם.

בעיון באמור לעיל, לא נמצאת התייחסות לעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה. עבירה זו חמורה היא, בין היתר לפי שהעונש בחוק העונשין הקבוע לצד העבירה הוא 5 שנות מאסר. דא עקא, שמשום שהתביעה, במיוחד התביעה המשטרתית, מציפה את בתי המשפט, ללא הבחנה כמעט, במאות כתבי אישום בשנה, בגין עבירה זו, ושוב נראה כי ללא הבחנה או מיון, ממילא ניטל העוקץ מחומרת העבירה. אמרתי דברים אלה ברבים מגזרי הדין, אך נדמה כי ההערות לא הופנמו וחבל שכך. נראה היה כי ראוי לתביעה לפעול בדרך מושכלת יותר של בחירת הגשת כתבי אישום במקרים הראויים, דהיינו, במקרים בהם היה ברור או בסבירות קרובה, כי המחזיק בסכין התכוון להשתמש בה, ובמקרים אלה להגיש כתבי אישום, תחת אשר להגיש כתבי אישום בעשרות או במאות במקרים של חיפושים אקראיים ברכביהם של הנאשמים. אך זו אמרת אגב, שכמובן אינה חלק מהותי וממשי מגזר הדין. במכלול השיקולים לעונש אני לוקח בחשבון גם העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה שביצע הנאשם.

סוף דבר שאלה העונשים שאני משית על הנאשם:

12 חודשי מאסר בפועל.

מעונש המאסר תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 06.08.13 עד 13.08.13.

9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג פשע, ולמען הסר ספק גם עבירה של דרישת נכס באיומים.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג עוון, כמו גם עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

קנס בסך 1,000 ש"ח או חמישה חודשי מאסר תמורתם.

פיצוי למתלונן בסך 50,000 ש"ח, כערכו של מחשב המחפר ההידראולי אשר ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שתחילתם ביום 01.11.15.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל ורק רכיב עונשי זה ויודגש כי עונשי המאסר המותנה שבגזר הדין יחולו מהיום, ככל שהנאשם לא יהיה במשמורת שב"ס.

למען הסר ספק, ככל שישוחרר הנאשם ממשמורת או ככל שיהיה משוחרר, אזי עונשי המאסר המותנים יחולו.

עיכוב ביצוע המאסר כאמור יהיה עד ליום 25.10.15.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "הדרים" במועד הנ"ל עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים:

עמוד 5

08-9787336, 08-9787377.

באשר למוצגים:

הסכין והמחסנית שנתפסה -יושמדו.

פרטי הלבוש, טלפונים ניידים, מחשב, כסף, ארנק, מצלמה ומפתחות- יוחזרו לנאשם.

באשר לרכב שמספרו 65-472-73 הרי שככל שהוטל עיקול במשרד הרישוי - הוא יבוטל. העיקול הוטל בהחלטת ביהמ"ש במסגרת ה"ת 5487-10-13.

כמו כן, ככל שהופקדה הפקדה כספית כנגד שחרור הרכב לידי הנאשם בהחלטת ביהמ"ש, ומשום שאני

מורה על ביטול העיקול, ממילא אני מורה על החזרת ההפקדה הכספית לידי הנאשם, מס' חשבון 105484, סניף 631 בבנק הפועלים.

ניתנה והודעה היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי